СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVIII. Ч. 126. Джерзі Сіті, Н. Дж., пятниця, 31-го травня 1940. No. 126. Jersey City, N. J., Friday, May 31, 1940. VOL. XLVIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

СТВОРЕННЯ РАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ

ВАШИНҐТОН. — Опираючись на законі з 1916 року президент Рузвелт створив „раду національної оборони", яка має занятись тим, щоб в найкращому порядку і в найкоротшому часі осягнути накреслений плян збросння. До ради належать такі люди: Едвард Стетініюс, голова сталевої корпорації Злучених Держав, Вилйем Нудзен, предсідник Дженерал Моторс, Сидней Гилмен, голова юнії кравецьких робітників, далі — Честер Дейвис, Ралф Бод, Ліон Ґендерзон, Гаріет Еліот. Стетініюс матиме за завдання наглядати над сталим припливом сирівців до фабрик і відпливом випродукованих речей там де треба. Нудзен наглядатиме над виробом повзів, літаків, гармат, амуніції, одностроїв та всяких інших речей, потрібних для збройних сил, Гилмен наглядатиме над вишколом персоналу, занятого не в військовім ділі, тільки в індустрії. Інші члени будуть наглядати над комунікацією, фінансами, цінами, відношенням збросння до хліборобства, та консумцією цивільного населення.

ПІДВИШКА ПОДАТКІВ.

ВАШИНҐТОН. — Адміністрація і конґресові провідники погодились щодо того, щоб податки піднести на 10% відсотків і в той спосіб придбати 700 міліонів долярів призначених на збросння. Ця справа в короткому часі піде під голосування конґресу.

ВИСИЛАЮТЬ ВОЄННІ КОРАБЛІ ДО ЕВРОПИ.

ВЯШИНҐТОН. — Департамент фльоти вислав до европейських портів, до Лісбони в Портуґалії 3 додаткові кораблі Винсенс, Трокстон і Симпсон, щоб, получившись разом з трьома іншими воєнними кораблями, які вже перебувають на европейських водах, охороняти в разі потреби американські інтереси. Пасажирський корабель „Вашинґтон" виїхав два дни скорше до Европи, щоби звідтам забрати повертаючих до дому американців.

ФОРД ПРО БУДУВАННЯ ЛІТАКІВ.

ДІТРОЙТ. — Ґенрі Форд сказав журналістам, що хоч він далі ненавидить війну і надіється, що Америка таки охорониться від неї, то проте, колиб цього вже було потрібно, його одна компанія може дійти до того, що вироблюватиме по тисячу літаків що дня. Але ці літаки мусілиб бути стандардизовані. На заввагу журналістів, що тисячу літаків щодня це велика робота, Форд відповів, що десять тисяч авт щодня в часі минулої війни також була велика робота, а його компанія це виконала. Також велика робота була одно воєнне протисубмаринове судно на день, а теж його компанія в часі минулої війни це виконувала. Одначе, казав Форд, щоб дійти до тої видатности, його компанія мусілаб дістати таких летунських знавців, як Линдберґ і Рикенбейкер, а також приготування до цеї видатности забралоб ступнево шість місяців.

ПІДГАНЯЮТЬ ПОВІТРЯНЕ ЗБРОЄННЯ.

ВАШИНҐТОН. — На нарадах повітряних знавців говорили, що це не в виробі містяться перешкоди скорого повітряного збросння Америки, тільки в вишколі персоналу. Американський промисл може дуже скоро витворювати літаки. Але мало є шкіл, які вишколювалиб пільотів. Знавці радили створити тисячу шкіл по Америці, та зараз забиратись до вишколу персоналу.

ВИЛКІ ПРО ПОМІЧ АЛІЯНТАМ.

АКРОН. — В прилюдній промові Вендел Вилкі, можливий президентський кандидат в наступних виборах, заявив, що уряд Америки повинен негайно поставити безпосередний запит аліянтам, якої саме помочі вони хочуть від Америки, з виключенням посилки вояків до Европи і ту поміч їм зараз дати.

ВОЄННІ НАСТРОЇ В АМЕРИЦІ.

НЮ ЙОРК. — Бюро публичної опінії під директорством Ґелопа подало до відома, що воєнні настрої в Америці в останніх часах дещо зросли. Всетаки вони ще дуже малі. Бо на 13 осіб лиш один заявляється за те, щоб Америка пішла до війни по боці аліянтів. Зате великий відсоток є за те, щоб аліянтам дати всяку поміч, крім посилки вояків.

ПОМІЧ ПОЛУДНЕВИМ АМЕРИКАМ.

ВНШИНҐТОН. — Президент підписав закон, який дає право департаментам війни і фінансів помогти краям полудневої Америки в їх збросннi.

ВІДКРИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО КУЛЬТУРНОГО ГОРОДУ В КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

I.

ПРОКЛЯМАЦІЯ СТЕЙТОВОГО ҐУБЕРНАТОРА ОГАЙА

STATE OF OHIO
Office of the Governor
COLUMBUS.

John W. Bricker,
Governor.

May, Fourteenth, 1940.

The United Ukrainian Organizations,
2255 West 14th Street,
Cleveland, Ohio.

Gentlemen:

On the occasion of your dedication of the Ukrainian Cultural Gardens, Sunday, June 2nd, it gives me genuine pleasure to extend greetings personally and as Governor of Ohio.

The Ukrainian Cultural Gardens at Rockefeller Park represent real work and effort on the part of the members of the United Ukrainian Organizations of Cleveland and they merit congratulations for making a success of the undertaking.

The Cultural Gardens will do much to acquaint citizens generally with the history of the country and achievements of the Ukrainian schoolars, writers and poets.

Sincerely yours,
JOHN W. BRICKER,
Governor.

II.

ПРОКЛЯМАЦІЯ МІСЬКОГО ПОСАДНИКА КЛІВЛЕНДУ

City of Cleveland

HAROLD H. BURTON
MAYOR

May 22, 1940.

PROCLAMATION

Designating Sunday, June 2, 1940, for the Formal Dedication of the Ukrainian Cultural Gardens in the City of Cleveland.

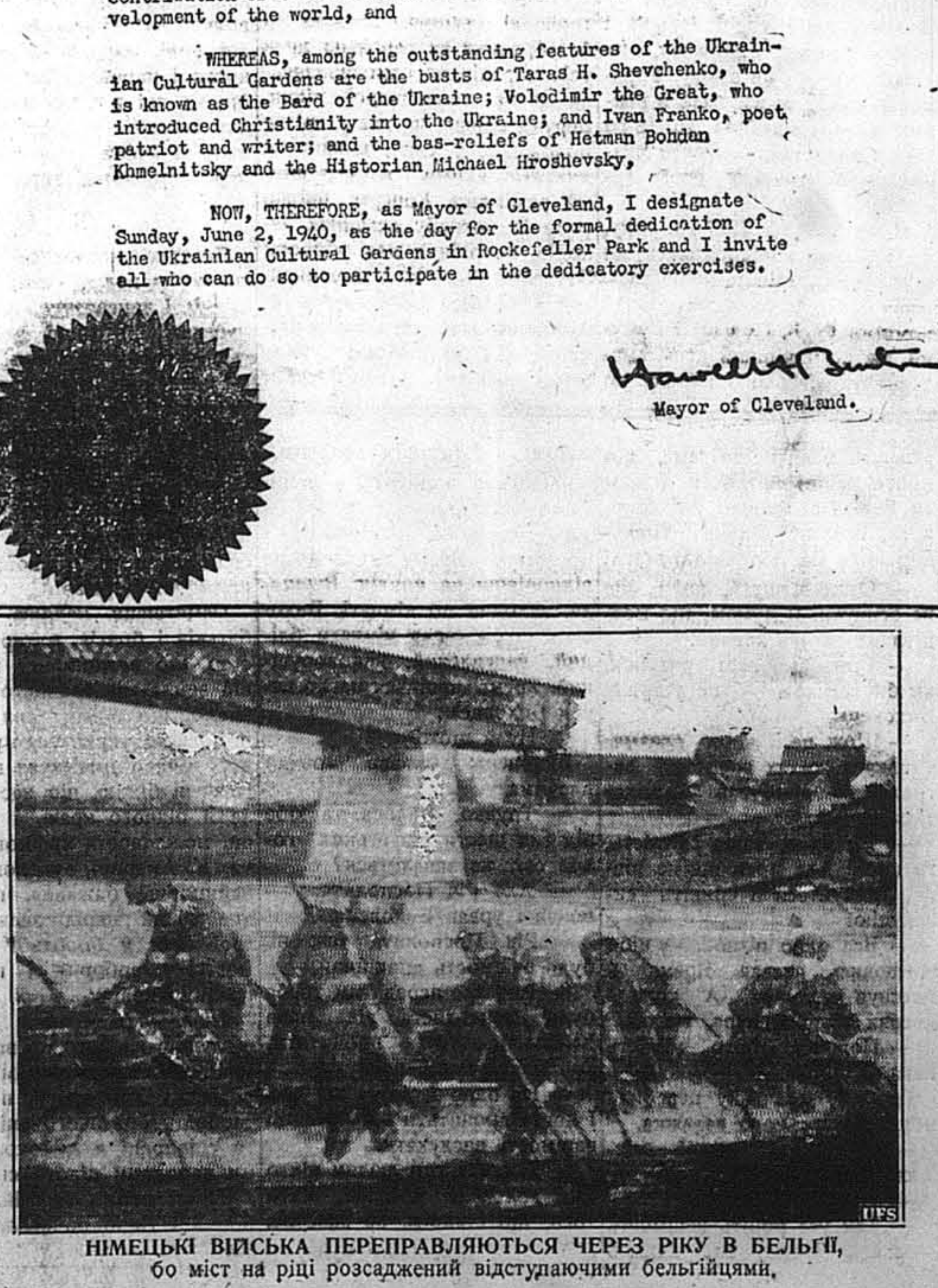
WHEREAS, the Ukrainian Cultural Gardens form a strong and important link in the chain of Cultural Gardens sponsored by the nationality and patriotic groups in the City of Cleveland, and

WHEREAS, these Ukrainian Gardens are symbolic of the contribution of the Ukraine to the cultural and spiritual development of the world, and

WHEREAS, among the outstanding features of the Ukrainian Cultural Gardens are the busts of Taras H. Shevchenko, who is known as the Bard of the Ukraine; Volodimir the Great, who introduced Christianity into the Ukraine; and Ivan Franko, poet patriot and writer; and the bas-reliefs of Hetman Bohdan Khmelnitsky and the Historian Michael Hroshevsky,

NOW, THEREFORE, as Mayor of Cleveland, I designate Sunday, June 2, 1940, as the day for the formal dedication of the Ukrainian Cultural Gardens in Rockefeller Park and I invite all who can do so to participate in the dedicatory exercises.

Mayor of Cleveland.

НІМЕЦЬКІ ВІЙСЬКА ПЕРЕПРАВЛЯЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ РІКУ В БЕЛЬҐІЇ, бо міст на ріці розсаджений відступаючими бельгійцями.

АЛІЯНТИ СТУРБОВАНІ ПОДІЯМИ В БЕЛЬҐІЇ

ПАРИЖ. — Як в Анґлії так і в Франції ніхто не криється з тим, що аліянти понесли важкий удар через те, що бельгійський король Леопольд піддався з армією німцям. Обраховують, що таким чином яких пів міліона жовнірів покинули фронт. Через те, становище тих французьких і анґлійських жовнірів, що ще залишились в Бельґії, стало майже траґічне. Бо треба справжнього чуда, щоб вони могли вратуватись. Це відноситься до армії з яких 300,000 жовнірів, яка ціла окружена. Має вона тільки одну пристань Дункірк, з якої ще можна переплисти через Канал Ля Манш до Анґлії. Та й те не вдасться на великі розміри, бо мало хто вратувавсяб з огляду на обстріли з боку німецької артилєрії й бомбовозів. Можнаб ще пробитись через німецькі ряди і дістатись над ріку Сому, де стоять головні французькі сили. Але й те неможливе, бо тоді, при відвороті, німці нищилиб армію з усіх боків. З того заключають, що аліянти будуть битись в Франдрії до останнього.

НЕ ДАРОМ ПРОЛЯТА КРОВ.

ПАРИЖ. — Французи переконані, що боротьба в Бельґії має для них велике значіння. За той час, коли там ішли бої, можна було в Франції перевести реорґанізацію бойового фронту. І тому німці стрінуться тепер з головними французькими силами здовж нової бойової лінії, що тягнеться від Рену аж до Атлянтійського океану.

НЕ ВИЗНАЮТЬ КРОКУ ЛЕОПОЛЬДА.

ПАРИЖ. — Бельґійські міністри, враз з премієром, як теж члени бельгійського парляменту, що находяться в Парижі, проголосили, що те, що король піддався, не має ніякого значіння, бо його рішення є неконституційне, бо не підписане навіть одним міністром. Рівночасно проголошено, що король позбавлений трону. Бельґійська ґазета, що виходить в Парижі, написала великими буквами, що король „зрадив" Бельґію. Уряд заявляє, що вестиме війну з Німеччиною, стоючи по стороні аліянтів, та що формуватиме нову армію. Щодо цього останнього, то можна сказати, що це буде майже неможливе, бо з Бельґії вивтікали самі жінки і діти.

НЕ ЗДЕТРОНІЗУЮТЬ.

БЕРЛІН. — З того, що пише німецька преса про „розумний і лицарський" вчинок Леопольда, можна вносити, що, якщо Німеччина вигралаб війну, він надалі остав би бельґійським королем. Далі пишеться, що Гітлер поступить з королем і бельґійською армією „великодушно".

ПРИЗНАЮТЬСЯ ДО ВТРАТ.

БЕРЛІН. — Перший раз можна вичитати навіть в пресі, що німецькі втрати в Фляндрії — важкі.

НЕ ЗВИКЛИ ЗДАВАТИСЬ.

ЛОНДОН. — Лондонські ґазети пишуть про анґлійську армію в Фляндрії, що вона, не зважаючи на її траґічне положення, бореться по геройськи і не можна навіть припускати, щоб вона здалась. Вона видержить до останка, згідно з давньою традицією британської армії, що нераз знаходилась в подібній ситуації в Індії.

В ІТАЛІЇ ГІТЛЕР УЖЕ ВИГРАВ.

РИМ. — Італійська біржа підскочила надзвичайно високо на вістку про здачу бельґійського короля Леопольда. Італійці кажуть, що аліянти уже так якби були побиті.

ЧОРЧІЛ ПРО ПОЛЬСЬКУ ФЛЬОТУ.

ЛОНДОН. — Дякуючи польським жовнірам маринарки за поміч, британський премієр Чорчіл заповів, що по побіді аліянтів Польща матиме велику і сильну фльоту.

ПРИ АЛІЯНТАХ.

ПАРИЖ. — Новий польський уряд висловив свій жаль з приводу кроку бельґійського короля Леопольда і заявив, що Польща твердо держатиме далі з аліянтами з повною вірою у їхню побіду.

ҐЕРІНҐ ВІДГРОЖУЄТЬСЯ.

БЕРЛІН. — Маршал Ґерінґ проголосив, що кожний французький летун, що попаде в полон, буде зараз скований і відведений до таборів інтернованих, де з ним будуть обходитись дуже строго. Далі заявив, що буде вбивати пять французьких полонених летунів за кожного німецького полоненого летуна, вбитого в Франції. А 50 французьких полонених летунів будуть вбиті за кожного німецького летуна, що злетів на землю при помочі легкопадів і був вбитий французами. Це зарядження наступило на підставі оповідання німецького полковника, що зізнав, як з ним поводились французи (сенеґальці з Африки), та що він бачив про їхнє поведення з німецькими офіцирами і летунами.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 11 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order. За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

СУД ЗА ЧУЖИНЦІВ

Між ріжними мірами, що їх пропонується тепер серед горячкової кампанії проти чужинців в Америці, деякі є доцільні й можуть причинитися до справнішого ведення урядових справ, а деякі до доцільної справности нічим не причиняються й не дадуть нічого поза нагоду переслідувати немилих людей.

До таких недоцільних мір належить без сумніву пропоновані деякими людьми закони про обмеження праці ненатуралізованих громадян. Досі найдальше в цьому напрямі посунувся губернатор Джорджії Е. Риверс, котрий зарядив уже відкликання всіх професійних і бизнесових лайсенсів для чужинців у тому стейті. Вістка про ці зарядження пішла степовим пожаром по всіх інших стейтах. Всюди ненатуралізовані іміґранти стали побоюватися, що подібні зарядження будуть зроблені й в їх стейті. Цей острах відбився між іншими теж масовими аплікаціями за громадянство.

З огляду на ті гістеричні прояви дуже добре сталося, що Найвищий Суд Злучених Держав видав рішення про одну справу, в котрій суд мав вирішити правне питання, чи вільно стейтові видавати закон про обмеження людей до праці. Свого часу саме нюйорська леґіслятура ухвалила була закон, що деякі заняття мають бути обмежені до громадян Злучених Держав. Між іншими такими заняттями було вичислене й шоферство, дарма що навіть найбуйніша фантазія не може знайти, який звязок може бути між добрим шоферуванням таксівки й американським громадянством. Між іншими чужинецькими шоферами у місті Ню Йорку був один ірляндець, підданий Британії. Коли нюйорський комісар моторових возів не відкликав його лайсенсу, прокураторія зажадала цього від нього. Цей заявив, що він лайсенсу не відкличе, бо вважає закон противним конституції. Прокураторія пізвала комісаря в суд за невиконання закону. Нюйорський суд признав справді закон противним 14. поправці до конституції, котра не дозволяє стейтові відбирати комунебудь права на рівну законну охорону. Прокураторія пізвала справу в Найвищий Суд Злучених Держав, але цей тепер відмовився зміняти рішення нюйорського суду. Тим самим Найвищий Суд дав до зрозуміння, що він у подібний спосіб признасть неконституційними всякі інші стейтові закони, що будуть обмежувати неслушно людей у виборі занять.

Очевидно, вирішуючи справу, суд дивився на справу лише з правного боку, себто чи на неї дозволяє закон. Не дивився він на неї з громадського боку, а з того боку справа виглядає чи ще не сильніше, ніж з правного. Бо щож може значити для негромадян ухвалення закону про обмеження занять, як не зависити над ним загрозу безробіття з усіми його страхіттями й з усіми можливостями економічної, громадянської й особистої деморалізації?

РЕЗОЛЮЦІЇ

КОНҐРЕСУ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ У ВАШИНҐТОНІ З 24-ГО ТРАВНЯ 1940

Представники українських організацій в Злучених Державах Америки, зібрані 24-го травня 1940 на Конґресі Американських Українців у Вашинґтоні, заявляють ось що:

I.

Ми, американські громадяне українського походження звертаємо увагу Америки і цілого світу, що сорок-міліоновий український нарід, другий по величині славянський нарід в Европі, позбавлений власної державности і знаходиться в стані повного поневолення чужими окупантами, які розділили між себе його територію і держать її під режимом терору й економічного визиску.

У теперішній переломовій хвилі, коли мають бути знайдені основи для забезпечення тривкого мира й демократії в Европі, ми підносимо наш голос в обороні державности України і заявляємо перед Америкою і перед цілим світом право України на державне самовизначення нарівні з іншими народами. Україна має право на ту саму міру державної волі і незалежности, якою будуть користуватись після війни всі інші народи Европи.

Зокрема український нарід не погодиться ніколи з плянами деяких політичних кол, що хочуть відбудувати Польщу в межах з перед війни і насильно прилучити до неї наново сім міліонів українського населення Західньої України. Український нарід на своїй рідній землі бореться проти совєтської, німецької, румунської й мадярської окупації своїх земель, але таксамо рішуче заявляє тепер перед світом ось що: Польська державність не сміє вернутись на українську землю.

II.

Стверджуємо ще раз перед Америкою і перед цілим світом, що Україна хоче бути, може бути і повинна бути незалежною державою, та що признання її права самовизначення є в інтересі її населення та в інтересі мира в Европі.

Україна хоче бути незалежною державою. Український нарід виявляв це бажання на протязі цілої своєї історії і творив власну державу, як тільки мав на це змогу. Українська держава існувала в ріжних межах від 9-го до 18-го віку і перестала існувати внаслідок заборчости своїх сусідів.

Починаючи з 1917-го року, коли Україна відродилась як незалежна, демократична держава і потім була окупована арміями Росії, Польщі і Румунії, аж по нинішній день, змагання українського народу до незалежности позначилось кривавими війнами, повстаннями, революційною діяльністю, масовим організованим відпором українського населення, та тяжким терором, розстрілами, увязненнями й іншими методами політичного поневолення й економічного визиску з боку окупантів. В теперішній хвилі, внаслідок найновіших перемін в европейській війні, українська територія поділена під окупаціями Росії, Німеччини, Мадярщини і Румунії.

Україна може бути незалежною державою. Це одноцільна територія, на північ від Чорного моря, з однородним, національно свідомим населенням в числі поверх 40 міліонів, яке живе поруч з невеликими меншостями. Територія України відома з урожайности своєї землі і з багатих мінеральних покладів, що потрібні для розвитку промисловости. Ці природні багатства України, визискувані дотепер чужими окупантами, дадуть основу для української держави і для добробуту її населення.

Україна повинна бути незалежною державою. В руках чужих держав її природні засоби будуть далі предметом імперіялістичних інтриг і зазіхань тих, що хотілиб їх дістати. Україна в теперішньому, або подібному стані буде надалі джерелом несупокоїв, революцій, повстань і заколотів, які нарушуватимуть мир у тій частині Европи і поза нею.

Зате самостійна демократична українська держава на території українського народу зменшить напруження у східній Европі. Її багатства будуть доступні у вільній торговлі іншим народам та державам. Вона стане добрим сусідом і справжнім посередником між Західною і Східною Европою та Азією.

III.

Конґрес Американських Українців вповні піддержує закордонну політику теперішнього уряду Злучених Держав, яка має на меті звільнення й поширення міжнародньої торговлі, ступневе світове обеззброєння та ґарантію прав усіх народів на самовизначення після теперішньої війни. Беручи одначе на увагу грізне положення у світі, викликане диктаторськими і тоталітарними режимами, Конґрес вповні розуміє потребу негайних заходів, потрібних для оборони Злучених Держав і американських свобід, та закликає американських українців підтримувати ці заходи уряду всіми засобами, разом з цілим американським громадянством.

Конґрес Американських Українців осуджує безоглядне потоптання прав суверенности невтральних країн у теперішній европейській війні диктаторськими державами. Ми твердо віримо, що ці країни, окуповані тепер чужою збройною силою, здобудуть знов змогу жити далі незалежним державним життям.

Конґрес Американських Українців вважає, що Злучені Держави мусять бути забезпечені як слід від зовнішніх ворогів і сильні внутрі, щоб берегти ідеали демократії. Оборона демократичних свобід, між якими одно з перших місць займає право самовизначення народів, є і повинна надалі бути одним з головних завдань українського народу в Европі і американських українців.

IV.

Конґрес Американських Українців свідомий того, що незалежна українська держава може бути тільки ділом власних сил українського народу на його рідній землі. До уряду і народу Злучених Держав та до всіх народів, які цінять свободу, він звертається з закликом, щоб вони признали і піддержували історичне право України на вільне життя у власній, демократичній республиці та в мирному співжитті з своїми сусідами.

V.

Конґрес Американських Українців доручає президії Конґресу передати повищі ухвали до відома американського громадянства і уряду та наладити акцію тутешних українських організацій на допомогу державним змаганням України і на порятунок жертвам дотеперішньої і дальшої боротьби за її волю та притягнути до співпраці при тому Конґресову Раду на тих самих основах, як вони співпрацювали перед Конґресом. Зібрані делеґати обіцяють повну підтримку такої акції своїми місцевими організаціями та завзивають всю українську іміґрацію в Америці приєднатись до неї.

VI.

Конґрес з глибокою пошаною і вдячністю згадує тих українців, які на своїй землі боролись за здійснення політичної волі, державної незалежности і народоправства України та які в тому змаганні з окупантами українських земель поклали своє життя та перенесли важкі терпіння.

VII.

Конґрес пересилає українському народові свій щирий привіт і запевнення, що в цій переломовій хвилі американські українці зроблять все, що в їхніх силах, щоб представити перед Америкою і перед цілим світом справедливі жадання державного самовизначення для України та помогти українському народові дістати признання його права на вільний розвиток у своїй демократичній державі.

Памятаючи недолю наших батьків і братів, матерів і сестер, що залишилися на рідній землі, ми урочисто прирікаємо, що в міру сил наших поможемо українському народові в його змаганнях до волі. Навчені бідою, що нас вигнала з рідного краю, і зазнавши можливости кращого життя в Америці, висловлюємо найщиріше бажання, щоб український нарід зеднав усі свої сили в боротьбі за самостійну, соборну і народоправну Україну.

Сила українського народу в слушности його права. Його майбутнє на історичнім шляху розвитку демократії, поступу, свободи, братнього співжиття та співпраці з демократичними народами цілого світу.

Нехай живе Самостійна, Соборна і Народоправна Україна!

ЗАСОБИ І КАДРИ

Стоїмо перед двома страшними фактами, фактом прискореного винищення нашої нації в межах СССР, і фактом того, що справа визволення України не стоїть тимчасом на порядку деннім в Европі. Нам, що перебуваємо поза межами московського пекла, ходить вже не про те, що хочемо і що можемо, а про те, що мусимо робити, щоб рятувати нашу націю, не лише ту її переважну частину, що перебуває в московськім ярмі, а й ту решту українського громадянства, що перебуває на чужині. Небезпека, що загрожує українській нації в межах СССР і її рештам поза його межами, ріжна, але властиво не менш загрозлива. Українському населенню під владою Московщини загрожує фізичне винищення. Тимже частинам української нації, що перебувають поза межами московської влади, загрожує моральне винищення, цілковитий національно-політичний занепад, коли вони не доконають того, що мусять зробити для визволення України, коли не розвинуть якнайбільшої чинности.

З старого українського населення мало лишитися в СССР після совєтської статистики 28 міліонів. Отже вигинуло абсолютно 3 міліони протягом 12 років і відносно принаймні 8 міліонів при пересічнім збільшенні цілого совєтського населення на майже 16% протягом цього часу. До старого населення прилучено 7 міліонів західних українців, яким загрожує спільна доля цілої української нації під владою Московщини. Поза межами СССР перебуває приблизно 10% цілої української нації, майже половина цього числа на еміґрації, відносно в умовах матеріяльної і політичної незалежности.

Для кожної чинности потрібні засоби і люде. Ставлю свідомо на перше місце „засоби", бо завжди і перед усім брак засобів спричинював у нас брак фахових людей, потрібних для кождої акції. Колиб в память кожного з тих 3 міліонів українців, убитим яких хвалиться московський уряд, зложено на еміґрації лише одного доляра окремо на визвольну акцію, то український провід мавби засоби необхідні на її переведення. Колиб зусилля українського громадянства по цей бік кордону відповідали принаймні приблизно вимогам боротьби української нації проти Московщини, то українська справа не опинилась би в її сучаснім стані. Найбільш характеристичним показчиком її стану є наприклад те, що українці мусіли чекати аж на урядову совєтську статистику, відносно якої можна мати досить поважний сумнів, щоб вказати світу на те, що робиться на Україні під московським пануванням та мати право зробити з цього відповідні висновки в наших відносинах до „культурного світу" і поодиноких держав зокрема. Українські університети і інститути, вдержувані зрештою переважно не на українські гроші, спромоглися на монументальні видання творів Шевченка, історію автокефальної української церкви і курси бжільництва, але колиб сьогодня треба було подати якійсь інтернаціональній комісії чи конференції детальне і науково оброблене представлення становища української нації під московським пануванням та української справи в Европі, то це в короткім часі і в належний спосіб очевидно не далось би зробити. І це на жаль більш ніж зрозуміло, бо не лише не добувалося систематично і за кожну ціну певних відомостей з України, а й дуже небагато було поодиноких осіб, що рік річно переглядали систематично совєтську пресу, з пресового чи якого іншого обовязку.

Памятаймо, що акція за справжню самостійну Україну може бути ведена добре тільки тоді, коли така акція буде ведена виключно тільки українськими засобами. Українська справа вимагає всюди незалежної української акції, без огляду на те, які не будуть „приятелі". Українці не мають числити на ніяку чужу „приязнь", коли хочуть вести по світі таку освідомлюючу акцію, яка обстоювалаб твердо, справедливо й чесно ті права, які українському народові належуться.

Живемо тепер в особливих часах і обставинах. Саме вони вимагають тепер більш ніж колинебудь, щоби були зібрані серед українського громадянства засоби на те, щоби було можна зорганізувати потрібні кадри осіб, які повели широку акцію в справі оборони прав України на самостійне життя. Треба дібрати людей і заставити їх цілком присвятитися справі визвольної боротьби. Пересічний українець занятий своєю щоденною роботою природно не може собі уявити, яких зусиль і засобів вимагає систематична політична акція, проведена навіть в найбільш скромних розмірах, коли вона має відповідати вимогам не українського, а міжнародного середовища. Призвичаєний до пресового аматорства українець часом не знає того, що дістатися до шпальт чужинецької преси може лише політична стаття написана з фаховим знанням. Він не знає того, що найтяжчим буває звичайно зібрати потрібний матеріял навіть для звичайної статті в якімсь чужинецькім щоденнику, не кажучи про докладнішу статтю в поважнішім місячнику. Одна з причин того, що про українську справу пишеться тепер менше ніж колись, є між іншим і те, що у нас не зорганізовано негайне постачання статтей на европейські теми, актуальні часом лише два чи три дні.

Одною з великих перешкод для української інформаційної та пропагандивної акції є вже тепер і буде ще більше, коли цю акцію треба буде розвинути, брак не бібліотеки з історичним мотлохом, а збірки потрібних підручних матеріялів, що існує при кожній европейській редакції. Зібрати їх буде в часі війни без порівняння тяжче ніж в часі миру, але чим тяжче щось зробити, тим скорше треба роботу почати, на яку знов потрібні тіж самі грошеві засоби.

Треба сподіватися, що українське громадянство по цей бік совєтського кордону, а зокрема в Америці, не захоче загинути в байдужости, як міліони українців гинуть в московськім ярмі, та що збіркова акція по Конґресі дасть належні результати. Але треба також памятати, що на типове українське „розгойдання", на довгу приготовчу аґітацію — часу у виїмкових обставинах війни нема. Їх треба заступити рішеннями проводу та зарядів поодиноких організацій, вимогами виїмкового довіря до проводу, без якого ніяка боротьба не є можлива. Визвольна акція є рятункова акція для нашої нації, що гине, в справжнім найстрашнішім розумінні цього слова. Потрібуємо засобів і людей, якими ними буде уможливлено працю.

К. Волинський
(Женева, Швайцарія).

У школі.

Учитель: Івасю, як ти виглядаєш! Якби тебе тепер побачив тато, то посивів би!...

Івась: О, ні, мої татуньо не посивілиб, бо вони лисі як коліно...

Микола Голубець.

ЖОВТІ ВОДИ

Історичний роман.

(58)

В кабінеті почався рух. Усі відходючи кланялися в пояс, цокали острогами й побренькували шаблями. Що відданіші князя за коліна облапували.

А Ярема стояв посередині кімнати, правою рукою з затиснутим пястуком на стіл опертий, ліву на головню шаблі поклавши. Виглядав, як втілення Марса-переможця, як прообраз усього лицарства Речі Посполитої.

Коли вже всі вийшли, Ярема кинув геройську позу й плеснув на чуру:

— Поклич мені сюди пана Бихівця!

Бихівець зявився блідий і розтеряний.

— Ваша світлосте! Що ви, на Бога, робите?

Ярема остовпів.

— Що? На паль вашмості спішно? — заревів на цілий кабінет.

— Хай би й на паль, ваша світлосте! Краще мені на палі з вашого приказу засісти, як заглади собі й цілій Речі Посполитій з дня на день, з години на годину дожидати.

— Збожеволів вашмость чи що?

— Не бачили ви того, що я бачив, не пережили того, що я пережив, ваша світлосте.

— Щож вашмость бачив, що пережив?

— Бачив пожежу, бачив хуртовину, що її треба гасити й втихомирювати, але не палями й не жорстокістю даремною. Ваша світлість, пожежі тої не бачивши, поневолі оливи до неї доливає.

— Биховець! — крикнув Ярема. — Мовчи й слухай!

— Слухати я все готов, але мовчати мені, це те саме, що проти вашої світлости й проти Речі Посполитої конспірувати. Післанці пана Хмельницького не повинні згинути!

— Отже згинуть, коли ще не згинули. Я думаю, що Вершул не загаяв справи.

— Одинокий наш рятунок, як би загаяв... — не уступав Биховець.

— Щож це, кров схизматицька в жилах вашмості заграла? — пробував насміхатися Ярема.

— Не кров, ваша світлість, не кров! Але поки ще не пізно, змилуйтеся й спиніть екзекуцію!

— Все одно пізно... — ніби вагаючись сказав Ярема й плеснув у долоні. А коли в дверях зявився чура, сказав:

— Попроси його милість пана Вершула.

Гробову мовчанку перебила поява татарського ватажка.

— До послуг вашої світлости.

— Приказ виконано!

— Так усе робіть вашмость — сказав Ярема, але якимсь заломаним, несвоїм голосом.

— Можу відійти? — запитався Вершул.

— Відійдіть з Богом — промимрив Ярема глухо й не відповівши на поклін Вершула, заходив по кімнаті. Биховець стояв серед кімнати блідий, насуплений, неповоротний. Ярема спинився нагло перед Биховцем:

— Ну й щож?

Биховець знизав мовчки плечима.

— Трудно, сталося, та хіба від тих шести різунських голов світ не завалиться?

— Але Річ Посполита... почав і урвав Биховець.

— Річ Посполита теж ні, будь вашмость спокійний.

— Так, але перед тим треба було хоч листа від пана Хмельницького прочитати, хоч моєї реляції вислухати...

— На одно й друге ще час. І листа прочитати й реляції вашмости вислухати...

— Так, але тим людям ніхто вже голов не пришие, ніхто того, що сталося, не заверне.

(Дальше буде).

З ДНЯ

ДЕ ЗАЧИНАЄТЬСЯ ПРОГРА.

Англійський журналіст Лансельот Лотон раз сказав про українців, що „вони подібні до англійців: — ніколи не знають, коли програли". Ці слова сказав Лотон у добрій вірі. Бо якраз цими словами, чи точніше, тою характеристикою, англійці дуже чваняться. Вони кажуть, що впродовж довгих віків вони ні раз не були переможені тому лише, що навіть коли зазнавали невдач, не брали їх аж так поважно, щоб опускати вділ руки й уважати себе за переможених. Не звертаючи уваги на хвилеву прогру, вони боролись далі і своєю впертістю остаточно таки доходили до перемоги.

Видно, програ залежить не лиш від зверхніх ударів, але й від внутрішнього наставлення. Навіть малий удар спричинить прогру, коли чоловік сам себе в середині уважає за переможеного. Зновуж і тяжкий удар не означає ще прогри, коли хтось внутрі себе не уважає за поконаного.

ПОЗНАКИ ПРОГРИ.

Коли ціла нація програє, то в неї є інші познаки прогри, ніж коли програє якась одна організація, чи особа. В нації появляється наперед моральне заломлення. Зникає віра в свою правду, в свої ідеали. „Без того можна булоб обійтись", думає собі широкий загал. „Нащо було стільки жертв! Еге, провідники ледачі. Вони повинні були добре знати, що починають. Автім, хіба наші вороги вже такі страшні. Не краще булоб з ними якось мирно жити. Коли цього треба, чомуб не поступитись дещо, піти на уступки? Хіба не краще було поробити на початку малі уступки, ніж тепер доводити край до такої руїни! Геть з нашими провідниками! Треба шукати порозуміння і миру з ворогами. Вониж теж люди. Хіба вони не заявляли, що ніякої пімсти на нас не шукають".

НЕБЕЗПЕЧНІ АРГУМЕНТИ.

Міркуючи в такий спосіб, загал розхитує суспільну дисціпліну, нищить решткн своєї відпорности і клонить голову перед ворогом, у тій дурній надії, що він пощадить його.

Небезпека цього міркування полягає втому, що сповідно маса має рацію: хіба не краще зробити перед війною малу уступку ворогові, ніж по програній війні знайтись уцілості в ворожих руках?

Певно, що серед деяких обставин краще. Але вбільшості випадків буває так, що коли якийсь нарід без боротьби зробить другому народові хочби „маленьку" уступку, то той другий нарід тим не задоволиться, а дістане ще більший апетит і буде домагатись знову чергової „маленької" уступки. Ці „маленькі" уступки, коли наступають одна за другою, доводять до того, що уступчивий нарід без боротьби втратить усе — не лиш політичну свободу, але й честь. В рабстві не залишаються надовго ті народи, що рабства ненавидять, лише ті, що почуваються в ньому несогірше.

ПРОГРА В ОРГАНІЗАЦІЇ.

Інакші прояви зраджує якась організація, коли почуваеться, що вона програла. Звичайно провідники тої організації, відчуваючи самі в серці, що вони програли, починають у неперебірливий спосіб осуджувати противників, аби всю вину звалити на них, а не на свою організаційну, чи інтелектуальну слабість. Це зле і це не добре. Він сякий і такий — критикують деякі люди свого противника, не знаючи, що ось такою критикою вони самі дають незбитий доказ на те, що вони вже є переможеними. Немов крикливі афіші вони говорять: „Ми такі злі, такі квасні, тому, бо нас розгромили. Ми програли на цілій лінії. Нам стидно перед організацією. Своїми квасними словами ми хочемо відвернути негодування наших людей на когось іншого".

ЯКБИ...

Якби вони були справжніми провідниками, що від першого, маленького удару не розсипаються в порох, вони інакше поступалиб. Вони не негодувалиб на всіх і вся. Не критикувалиб того, чого не потрібно. Не звалювалиб усеї вини на інших, а трошка приписалиб вини собі. Великодушно погратулювалиб противникам, головно там, де противники всетаки щось доброго зробили; з усміхом повернулисяб до свого членства і сказали: „Це маленька невдача для організації, але ніщо злого для загально-народньої справи не сталось. Навпаки. Тому, що організація має на увазі загальне добро нації, то й ця „невдача" на далеку мету фактично не є ніякою „невдачею", тільки успіхом". Якби так вони сказали, то далиб прекрасний доказ, що вони справді не є переможені, що ідея, яку вони представляють справді вічна і їй не захитається від одного слабенького удару.

Таки правду говорять англійці, що програ приходить не зверху, тільки зо середини. Падає той нарід, що тратить віру в свої національні ідеали. Падає та організація, яка льояльність до осіб ставить вище льояльности до святої ідеї. Це треба памятати і заздалегідь основних помилок уникати.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

UKRAINIANS PROMISED ASSISTANCE IN EFFORT FOR INDEPENDENCE

Told Roosevelt Will Be In Power Until Situation Abroad Is "Cleared"

The prediction that President Roosevelt's administration will remain in power until the international situation has "cleared" and that the administration will then give every consideration to the right of self-determination for the Ukrainian and other peoples of Europe was made today by Representative Boland of Pennsylvania, Democratic whip of the House, in an address before the Congress of Ukrainian organizations.

Speaking at the Washington Hotel assembly of more than 1,000 representatives of 2,500 Ukrainian groups in the United States, Mr. Boland said that when the European war is over the administration will be a staunch friend of all peoples seeking to live peacefully and democratically.

Senators Favor Purpose

Senator Guffey, Democrat, of Pennsylvania, assured the congress that he was in accord with their desires for establishment of an independent nation by the Ukrainians in Europe, now partitioned among Russia, Germany, Hungary and Rumania.

Senator Maloney, Democrat, of Connecticut, also voiced his agreement with the aims of the congress.

Senator Davis, Republican, of Pennsylvania, warned the totalitarian powers that have "superimposed a new type of state religion" on the Ukrainian people that "you can never destroy a faith... Suppression only makes their faith more fervent."

Appeal to Americans

In resolutions expected to pass this afternoon the congress would appeal to the people of the United States and all liberty-loving countries to recognize and support the historic right of the Ukrainian people to organize their own state and to live as a free nation, in peace with their neighbors.

The resolutions condemned the "ruthless violation of the sovereign rights of neutral countries by totalitarian states" and expressed complete accord with the foreign policy of the United States.

The Ukrainians, it was stated, have "suffered terror, executions, imprisonments and other harsh measures of political oppression and economic exploitation at the hands of their foreign rulers."

The Congress will be concluded tonight with a concert by the Ukrainian Chorus under direction of Alexander Koshetz. The concert, scheduled for 8:15 in the Washington Hotel auditorium, will feature Marie Hrebenetska, soprano, and Mikail Holinski, tenor.

THE EVENING STAR

Washington, D. C., May 24, 1940

ПЕРЕМОЖЦІ І ПЕРЕМОЖЕНІ.

Генерал Вальтер фон Райхенав, командант німецької армії в Бельгії й Франції (перший наліво), розмовляє з бельгійськими офіцерами, що попали в німецький полон. — (Німецька картина, переслана радіом з Берліну).

З РУХУ ПО ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗУ

ТОРОЛД, ОНТАРІО, КАНАДА.

Зорганізовано новий відділ.

Дня 4 травня б. р. загостив до нашої місцевости гром. В. Гірняк в тій цілі, щоб зорганізувати відділ У. Н. Союзу. За два тижні часу його вмілої організаційної праці, повстав у нас відділ У. Н. Союзу. На початок вписалось 22 членів. Та ми віримо, що наш відділ зросте на сотню членів у скорому часі, а це тому, що Український Народний Союз дає найкращі привілеї з усіх асекураційних товариств і компаній на цьому континенті, а також і тому, що це є найбільша числом і найбагатша фінансово чисто українська інституція.

До цього часу ніхто в нашій місцевості не знав про те, що українці мають таку велику числом і багату фінансову організацію. Ніхто не знав, що на кращих умовах можна заасекурувати себе й дітей своїх у своїй фінансовій організації. Ми дуже раді з того, що гром. Гірняк прибув до нашої місцевости й зорганізував відділ. Від тепер українці міста Торолд вже будуть всі асекурувати себе в нашому відділі, який є складовою частиною великого Українського Народного Союзу.

До У. Н. Союзу можуть належати всі без ріжниці на політичні переконання й релігійну приналежність. Всі вони знайдуть однакові права й привілеї в У. Н. Союзі, коли захворіють на хронічну недугу чи у випадку якогось поважного каліцтва або смерти.

В Українському Народному Союзі можна заасекурувати дітей, починаючи від одної сотні долярів вгору, а дорослих від 500 до 3,000 долярів.

Заряд, який був вибраний на основних зборах, складає від себе й своїх членів щиру подяку гром. Гірнякові за його труду, але так дуже важну працю для українського народу. Громадянин Гірняк належить до тих організаторів, які не падають у зневіру, але йдуть вперед до чимраз кращої перемоги. Дав би нам Бог більше таких здібних, щирих та ідейних організаторів, яким є п. Гірняк, то тоді й наш нарід піднісби себе економічно й культурно на рівень інших культурних народів. Тому ми бажаємо п. Гірнякові успіхів у його праці над розвитком відділів У. Н. Союзу в Канаді. Дай, Боже, щоби в кожнім місті й містечку Канади, де лише живе український нарід, повстав відділ У. Н. Союзу. Бо коли це станеться, тоді ми будемо змогли помогти самі собі не лише в біді, але й піднесемо себе вище культурно й економічно.

Всіх українців міста Торолд й околиці повідомляємо, що заряд нашого відділу складається з отих, усім добре відомих членів: голова — Антін Березюк; заступник — пані Йосифа Морасевич; секр. фін. — Петро Іванець; секр. рек. — Дмитро Долинський; касієр — Петро Слоньовський; контрольна комісія — пані Дора Мостова, Михайло Білик і Володимир Едвард Татаронюк.

Оцей вибраний заряд кличе всіх українців в Торолд, які вже стали членами, до обєднаної праці, а тих, які ще не є членами, щоби вони ставали й забезпечували себе й свою родину в найбільшій і найбагатшій українській фінансовій інституції, якою для всіх нас є наш Український Народний Союз.

ЗА УРЯД:

Антін Березяк, гол.; **Петро Іванець,** фін. секр.; **Петро Слоньовський,** касієр.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

КРОВЛАНД, ОНТАРІО, КАНАДА.

Зорганізовано новий відділ У. Н. Союзу.

Дня 16. травня ц. р. загостив до нашої місцевости гром. В. Гірняк з тою ціллю, щоб у нас також зорганізувати відділ У. Н. Союзу. В початках його праця була дуже трудна. Але без труднощів ніколи нічого доброго не можна зробити. За тиждень його тяжкої праці ми діждалися того, що й у нашій місцевости повстав добрий відділ, якого основні збори відбулися дня 24. травня 1940 р. На тих зборах ми довідалися, що наш новозорганізований відділ на початках вже має 22 члени.

Завдяки гром. Гірняка ми довідалися про велику фінансову інституцію, в якій можна асекуруватись старшим, а також і малим дітям. Ми також довідалися про те, що ніяка асекураційна компанія не дає таких привілеїв в часі каліцтва чи недуги хронічної, як дає усім своїм членам Український Народний Союз.

Тому, урядники новозорганізованого відділу, разом зо своїми членами, складають щиру подяку гром. Гірнякові за його тяжку але корисну працю, яку він веде серед українського народу, організуючи відділи У. Н. Союзу в Канаді.

Рівночасно ми закликаємо всіх українців, щоб вони від сьогодні вступали в члени У. Н. Союзу й забезпечували себе й свої родини на випадок дорогої слабости, каліцтва чи смерти тільки в українських асекураційних товариствах.

За всякими інформаціями, відносно привілеїв У. Н. Союзу в Кровланд-Веланд, просимо звертатися до нашого заряду, який радо вділить порад, як заасекурувати себе, чи своїх дітей в чисто українському асекураційному товаристві, яким є Український Народний Союз.

ЗА УРЯД ВІДДІЛУ:

П. Найкалик, предсідник;
Ю. Демидюк, секретар;
П. Пазівовк, касієр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

WILKES-BARRE, PA. The St. John Baptist Society, Br. 223, will hold their half-yearly meeting on Sunday, June 2, 1940, at St. Peter & Paul Ukrainian Church Hall, 637 N. River St. The Pres. Mr. John Choley urged that all members be present at this meeting or they will be fined according to the constitution of the Brotherhood. The Financial Sect'y Theo. Hrynkiw urged that all members pay dues up to date or they will be suspended from the Brotherhood. Important matters to be discussed. Come one, come all! — John Hrececin, Rec. Sect'y.

МАНВІЛ, Р. АЙ. Піврічні збори Тов. ім. М. Драгоманова, від. 281., відбудуться в неділю, 2. червня, в годині 3. пополудні, в У. Н. Домі на Компилай Гил. Обовязком всіх членів прийти на означений час. Неприявний член буде караний. — Юрій Ясінчук, предс.; П. Тиняк, кас.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Місячні збори Тов. ім. Вітовського, від. 301., відбудуться в неділю, 2. червня, в год. 12:30 сполудня, зараз по Сл. Божій, на парохіяльній салі, 1944 В. Ірі вул. Проситься всіх членів прийти на ці збори й вирівняти свої довги. Ці збори це останні перед піврічними, отже кожний член повинен вирівняти свою вкладку, бо контрольна комісія буде контролювати книжки за пів року і хто з членів буде більше довжний, як за два місяці, то може бути суспендований. Всі молоді члени-хлопці, що можуть грати „бейсбол", обовязково повинні прийти на ці збори, бо хочемо зорґанізвуати бейсболову дружину. Отже родичі нехай не забудуть пригадати хлопцям, щоби явились на ці збори. — Іван Медзяк, предс.; К. Ґавлічинський, кас.; **М.** Горний, секр.

В гостині в людоїдів.

— Ви були в Африці? І бачили людоїдів?

— Не тільки бачив, але студіював їх життя.

— Що ви кажете? І як вони поводилися?

— О, дуже чемно. Хотіли мене навіть задержати на обід.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ВИКИНУЛИ ЛИНДБЕРГА З ПОЧЕСНОЇ ЛІСТИ

ПАРИЖ. — Ескадра Ляфаєта, що складається з американських ветератів, що боролись минулої війни по стороні французів як летуни, втягнула була Чарлза Линдберга на почесну лісту. Це за його перелет океану в 1927 р. Тепер його викреслено з цеї лісти за останню радіову промову, в якій він підкреслював „ґістерію", з якою деякі кола підходять до воєнної небезпеки, що ніби загрожує Америці.

ЗА РОЗВЯЗАННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ

НЮ ЙОРК. — Секретар стейтової партії праці, Алекс Ровз, заявив, що уряд повинен розвязати комуністичну партію і комунізм проголосити нелеґальним. Бо комуністи, казав він, це „пята колюмна" і „парашутисти Гітлера".

АМЕРИКАНСЬКІ БОМБОВОЗИ НА ПОЛЯХ БОЮ.

ПАРИЖ. — Алїянти користуються американськими бомбовозами. І стверджують, що вони знамениті.

ЗАСУДЖЕНИЙ ЗА ЛЬОТЕРІЙНІ ОБМАНИ

У федеральному суді в Бостоні признали присяжні судді Джорджа Генрія Гарлика, 70-літнього канадійця, винуватим льотерійних обманств. Він стояв на чолі шайки, що через десять літ доїла американську публику. Прокуратор обчисляв, що шайка забрала за той час коло 50 міліонів долярів.

На розправі зізнали лікарі, що якби обвинуваченого післати до вязниці, він може зараз померти, і тому суддя здержався з накладанням вязничної кари.

ЗА ТЕ, ЩОБИ НОВИНКИ БУЛИ ПРИВАТНОЮ ВЛАСНІСТЮ

Рада директорів „Канадійської Преси" в Торонто, в Канаді, постановила робити заходи за те, щоби канадійський парлямент признав законом, що новинки є приватною власністю людини чи орґанізації, що їх зібрала. Вона хоче, щоби цей закон відносився теж до виборчих новинок, бо, мовляв, збирання таких новинок потягає за собою кошти телефонування, телеграфування й табуляції.

ПРИЗНАЛИ МАТІР-УБИЙНИЦЮ БОЖЕВІЛЬНОЮ

Велика лава присяжних суддів у стейтовім суді в Мінеолі, на Лонґ Айленді, признали паню Гелену Новінську, 30-літню матір, що вбила в лютім 1939. року своїх двоє дітей: 5-літнього Антона й 3-літню Марію Анну, божевільною, хоча заряд шпиталю для божевільних, у котрому вона тепер лікується, припускає, що вона незадовго покине шпиталь як зовсім здорова.

КОРОЛЬ ВОЛОКИТІВ СОБІ ПРОТИ „ПЯТОЇ КОЛЮМНИ"

Джеф Дейвис, що називає себе вибраним королем волокитів („кінґ оф де гобовс"), виповів війну комуністам, фашистам і націстам серед волокит.

Він встановив відповідних сторожів, що мають дивитися за діяльністю виворотних елементів серед волокит, бо, як він замітив, останніми часами серед волоцюг стали ширитися комунізм, націзм і фашизм.

ДАР ІНДІЯНСЬКИХ ІНСТРУМЕНТІВ

Нюйорська публична бібліотека дістала в дарунку колекцію музичних інструментів червоношкірих індіян.

Є між ними інструменти, яких тепер не вживає ніяка орхестра, як спеціяльні індіянські бубни, калатала з кісток, водні бубни, копита кіз та висушені кукли шовковниці.

ПАНІ РУЗВЕЛТОВА АДОПТУЄ ФІНСЬКУ ВОЄННУ СИРОТУ

Пані Рузвелтова адоптувала першу з 10,000 фінських воєнних сиріт, над котрими опіку обняла спеціяльна організація, звана Американська Ліґа.

Орґанізація сподівається постаратися за адоптованих родичів для інших 10,000 дітей.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

На Колорейдо, Па., помер у суботу, 25. травня 1940., на удар серця, довголітній член У. Н. Союзу й 28. від. св. Димитрія,

ІВАН ПІНЧАК.

Полишив жінку Теклю, синів Михайла й Теодора, доньку Анну, сина Стефана й Василя, замужних.

Покійний був родом з Лемківщини, зо села Явірник, Сяніцького повіту. До Америки приїхав у 1902. році. Вступив до У. Н. Союзу 26. лютого 1925. року.

Похорон відбувся в вівторок рано з церкви св. Івана Хрестителя в Мейзвил на цвинтар на Фраквил.

Хай земля, хоч не рідна, буде Йому пером!

Іван Онушканич, секр.

ЗАПОВДАЮТЬ ВИРІБ ПАРАШУТ З НАЙЛОНУ

Скоропади вироблювано досі з шовку, котрий рада фльоти й армії вичисляє між 17 сущними воєнними матеріялами. Завдяки винайденні нового матеріялу, названого найлоном, що його виробляється з вугля, повітря й води, будуть скоропади виробляти й з цього матеріялу. Деякі техніки навіть припускають, що найлон надається краще до виробу скоропадів, бо він сильніший від шовку й не піддається діланню води.

ПОШУКУВАННЯ ОСІБ

ПОШУКУЮ свого брата Йосифа Черного, також знаний як Бенедикт Кітайчук. Перед 19 роками перебував у Ню Йорку при Клінтон ул. Походить зо села Біле, пов. Чортків. Пошукує його сестра Доміцеля Волощук з Канади, котра перебуває тепер у Ню Йорку. Хто би знав його, або він сам, най зголоситься до Сурми, 325 Іст 14. вул., Ню Йорк. 125-6

ДІСТАНУТЬ ЗАНЯТТЯ

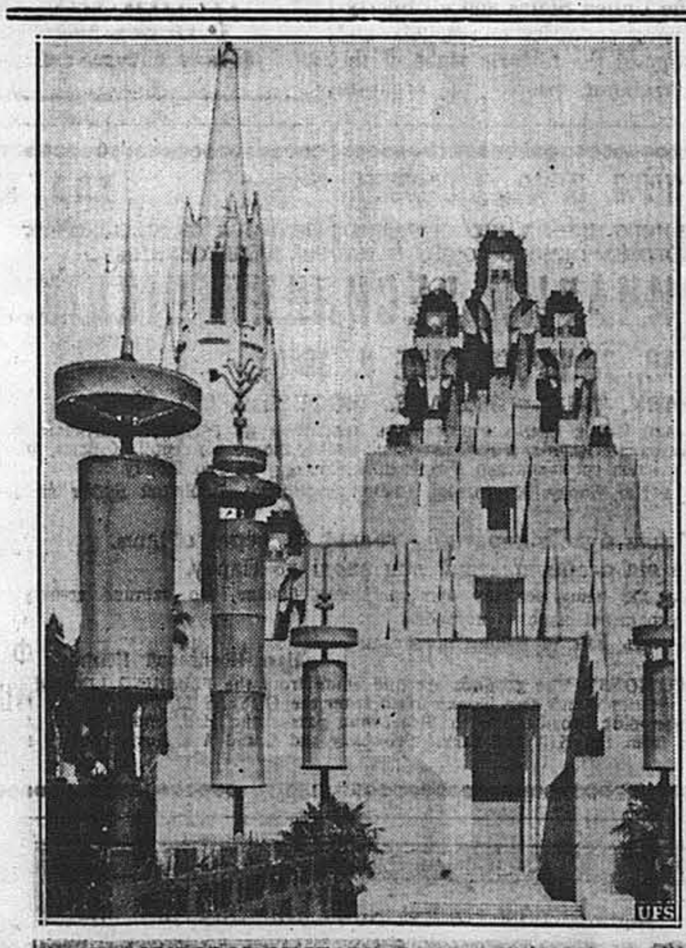
Пошукую СТАРШОГО ЧОЛОВІКА до праці на фарму. Платня першого місяця $15. JOHN SZEMBERKO 125-6 NORTH WINDHAM, CONN.

БИЗНЕСИ НА ПРОДАЖ

На продаж ҐРОСЕРНЯ і ДЕЛІКАТЕСЕН. Великий склеп, мешкання, відповідний бизнес. Продається дешево зпричини виїзду. J. Tanski, 17 St. Marks Place, New York City.

ЗАЯВИВ, ЩО НЕМА ВИХОДУ.

ПАРИЖ. — Бельгійські міністри виявляють, що вони були в Бельгії на нараді з королем, і взивали його покинути Бельгію і відлетіти літаком до Парижу або Лондону. Та король заявив, що не покине ні краю, ні армії. Знову армія, казав він, не всилі довше битись, бо не надходить з боку аліянтів та допомога, якої він домагався.

ЗО СВІТОВОЇ ВИСТАВИ В САН ФРАНСІСКО.

ТАРЗАН, ч. 15. Зрадники.

Тарзан був скорший від прицілу Скупера. Він ухилився, а далі скочив на нього. Інші пірати окружили його.

Капітан МекҐреґор прилучився до свого дивного союзника і закричав: „Всі моряки! Сюди, до боротьби!"

В той час, коли всі моряки перлись до тої частини корабля, в якій зводилась боротьба, Скупер закликав:

„Ми забираємо цей корабель на те, аби з ним удатись по скарби. Хто піде з нами, дістане свою частину". Деякі голоси закликали: „ура!"